

Kategoria: Aktualności

Opublikowano: niedziela, 24, luty 2013 23:00

Rafał Rudka

Odśłony: 1857

Na tytułowe pytanie - zadane w ramach akcji „Partnerstwo Publiczno-Prywatne – doradcy podpowiadają” - odpowiedział Tomasz J. Hoffmann – Partner Zarządzający z PNO Consultants. Odpowiedź tą cytujemy poniżej w całości.

Ekspert odpowiada: "Umowa zawarta pomiędzy partnerami przedsięwzięcia PPP, jest najważniejszym dokumentem partnerstwa, regulującym wzajemne zobowiązania stron umowy. Treść umowy odzwierciedla wybraną w postępowaniu ofertę oraz wcześniejsze ustalenia zapadłe w trakcie negocjacji. Prawidłowo skonstruowana umowa zabezpiecza interesy obu stron, ale równocześnie sprzyja sprawnej realizacji kontraktu. Zgodnie z art. 4 ustawy PPP, w zależności od trybu wyboru partnera, do umowy o partnerstwie publiczno-privatnym stosuje się przepisy ustawy o koncesji bądź ustawy PZP. Przedmiotowo istotne elementy umowy koncesji na roboty budowlane lub usługi, określa art. 22 ustawy o koncesji. Natomiast do umowy PPP stosować się będą przepisy wskazanych wyżej ustaw (ustawy o koncesji, ustawy PZP), a także inne postanowienia ustawy PPP, w szczególności rozdział 3, oraz rozdział 4, jeśli partnerzy zamierzają do realizacji przedsięwzięcia powołać spółkę celową. Oczywiście katalog postanowień wskazanych w tych przepisach nie jest katalogiem wyczerpującym, strony mogą rozszerzać umowę o inne dodatkowe postanowienia.

Odpowiadając na zadane pytanie trudno jest jednoznacznie wskazać, które z postanowień umowy są najbardziej newralgiczne, dlatego że zależy to w dużej mierze od specyfiki danego przedsięwzięcia. Ważne jest, żeby wszystkie istotne aspekty współpracy partnerów znalazły się w umowie. Do niewątpliwie trudnych zagadnień należą postanowienia: w zakresie wynagrodzenia partnera prywatnego i ewentualnych płatności na rzecz podmiotu publicznego; warunków i zakresu odpowiedzialności stron z tytułu niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, w szczególności kar umownych lub obniżenia wynagrodzenia partnera prywatnego; sposobu oraz terminu rozwiązania i wypowiedzenia umowy, w tym również zasady odpowiedzialności odszkodowawczej za naruszenie postanowień umowy; zasad wnoszenia i rozliczania wkładów własnych; zabezpieczeń finansowych i gwarancji. Należy jednak dodać, że nawet uzgodnienie postanowień umowy, nie zawsze gwarantuje jej sfinalizowania. Często bowiem doprecyzowanie zapisów umowy następuje już po wybraniu oferty. Statystyka trzech lat obowiązywania ustawy PPP i ustawy o koncesji, wskazuje, że mniej niż co czwarte z ogłoszonych postępowań kończyło się zawarciem umowy (tak według danych z Biuletynu partnerstwa publiczno – prywatnego, publikacja PARP, Warszawa 2011, s.48). Zdaniem autorów Biuletynu za główny powód niepowodzeń należy uznać złe przygotowanie projektów i brak porozumienia kontrahentów co do warunków finansowania przedsięwzięć. Co do przyczyn rozwiązania umów, to na dzień dzisiejszy, trudno wskazać jakąś regułę w tym zakresie, ponieważ jak do tej pory (stan do kwietnia 2012 r.) na 28 umów zawartych rozwiązano dwie. Jedna została wypowiedziana przez gminę z powodu niewywiązywania się przez partnera prywatnego z warunków umowy (gmina Łąży), druga zaś została rozwiązana za porozumieniem stron z uwagi na zmianę koncepcji gminy odnośnie formuły funkcjonowania przedsięwzięcia, która była efektem protestów społecznych (gmina Skąpe) – (tak według danych zawartych w artykule A. Jędrzejewskiego, Instytut Partnerstwa Publiczno-Prywatnego, kwiecień 2012, Obraz rynku PPP w Polsce po 3 latach obowiązywania ustaw, FORUM PPP 2 (19)2012)."

Źródło: ppportal.pl